

v tom, že úsudek okr. úřadu o hodnotě sporného pozemku nemá v provedeném řízení dostatečného podkladu, jde o pouhé procesní opatření za účelem doplnění skutkové podstaty, kterou žal. úřad — oceňuje podle §§ 82 a 48 spr. ř. č. 8/1928 Sb. volně výsledky provedeného řízení — uznal nedostatečnou. St-lka mohla by jedině namítati, že žal. úřad vzhledem k tomu, že zde nebylo předpokladů § 80 odst. 3 spr. ř., nebyl oprávněn výměr prvé stolice rušiti, nýbrž měl šetření, jež uznal za potřebné, provést a na základě takto doplněného řízení rozhodnouti přímo ve věci sám. Této námitky stížnost však nečiní.

Pokud pak žal. úřad nařídil okr. úřadu, aby rozhodl o rekursní námitce, že prodej sporného pozemku neměl se státi z volné ruky, nýbrž veřejnou dražbou, nemůže st-lka s úspěchem bráti v odpor ani tento výrok, který má jí poskytnouti úplné vyřízení opravného prostředku jí vzneseného a sleduje tedy zajištění a nikoli poškození jejích procesních práv.

Č. 11.712.

Samospráva obecní: * Ustanovením § 19 zák. č. 169/1930 Sb. nebylo dotčeno právo obce, aby se ve smyslu § 10 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. usnášela o dodatečném rozpočtu pro běžný rok.

(Nález ze dne 1. února 1935 č. 11.074/35.)

V ě c: Obec B. proti zemskému výboru v Praze o dodatečný obecní rozpočet.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo v B. se usneslo k návrhu obecní rady a za souhlasu finanční komise ve schůzi dne 11. září 1931 o dodatečném rozpočtu na rok 1931, v němž jako mimořádná dodatečná potřeba bylo uvedeno sedm různých položek v úhrnné částce 61.369 Kč, pro niž nebylo úhrady. Ke krytí schodku usneslo se obecní zastupitelstvo vybíratí další 32%ní mimořádné přírážky k přímým daním, přírážkám podléhajícím, mimo daň činžovní, pokud se týče zvýšiti dosavadní přírážky z 218% na 250%. Rozpočet byl obcí veřejně vyhlášen v době od 12. září 1931 do 26. září 1931 a nebylo v této lhůtě podáno žádné odvolání.

Na to obec předložila okr. výboru v Děčíně žádost o povolení další 32%ní mimořádné přírážky k přímým daním, přírážkám podléhajícím. Okr. výbor v Děčíně neschválil ve své schůzi dne 1. prosince 1931 dodatečný rozpočet obce B., ježto obecní finanční novela dodatečného rozpočtu nezná. Paragraf 6 zák. č. 329/1921 Sb. předpisuje výslovně, že obecní zastupitelstvo musí se usnésti o ročním rozpočtu nejdéle dva měsíce před začátkem správního roku. Podle §§ 10 a 5 fin. nov. lze ovšem provést i výdaje, které v rozpočtu obsaženy nejsou, ale ne dodatečným rozpočtem, který byl učiněn v době, kdy již musí býti připraven nový rozpočet. Výdaje v dodatečném rozpočtu obsažené nařídil zařaditi do potřeby pro správní rok 1932.

Zem. výbor v Praze usnesl se ve schůzi dne 11. května 1932 vyhověti podanému odvolání obce B., pokud brojí proti příkazu, aby položky

v dodatkovém rozpočtu uvedené byly zařazeny do rozpočtu na rok 1932, a nař. rozhodnutí v tomto směru zrušiti, jinak však odvolání zamítnouti jako bezdůvodné. Svě zamítavé rozhodnutí odůvodnil v podstatě tím, že názor odvolání, jakoby dispozice ohledně výdajů v rozpočtu neobsažených mohly se státi ve formě rozpočtu dodatkového, odporuje výslovnému předpisu § 19 zák. č. 77/1927 ve znění zák. č. 169/1930 Sb., podle něhož o všech příjmech a vydáních každého samosprávného svazku jest sestaviti každoročně jednotný rozpočet. Sestavením tohoto jednotného rozpočtu jest tedy rozpočtové právo obce pro rozpočtový rok skonsumováno a sestavování rozpočtů dodatkových jest z vůle tohoto zákonného ustanovení vyloučeno. Tomu pak, že rozlišování mezi dodatkovým rozpočtem a vydáním podle § 10 fin. nov. není pouhým slovním formalismem, svědčí jednak ustanovení odst. 4 § 19 zák. č. 169/1930 Sb., že mimořádné výdaje — a o takové se v daném případě právě jedná — v rozpočtu neobsažené nesmějí býti vůbec konány, pokud nejde o neodkladné výdaje způsobené vyšší mocí, jednak to, že k vydání podle § 10 cit. zák. není třeba vyššího schválení, k dodatkovému rozpočtu by pak schválení toho třeba bylo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Žal. úřad shledává překážku pro schválení »dodatečného rozpočtu« usneseného obecním zastupitelstvem stěžující si obce dne 11. září 1931 v předpisu § 19 odst. 1 fin. nov. č. 169/1930 Sb., podle něhož o všech příjmech a vydáních každého samosprávného svazku jest sestaviti každoročně jednotný rozpočet; podle tohoto předpisu jest prý sestavením rozpočtu pro ten který rozpočtový rok rozpočtové právo obce skonsumováno a sestavování rozpočtů dodatkových jest vyloučeno.

Nss neshledal tento výklad správným.

Těžisko § 19 fin. nov. č. 169/30 Sb. spočívá v předpisech jeho odst. 2—5, které však neupravují rozpočtové právo samosprávných svazků, nýbrž naopak jejich hospodaření v době, pokud rozpočet pro ten který rok není pravoplatně stanoven a event. schválen. To platí zejména také o ustanovení odst. 4. Zákon nepraví, že mimořádné a investiční výdaje v rozpočtu (scil. dosud pravoplatně nestanoveném) neobsažené nesmějí dodatečně býti usneseny, nýbrž že nesmějí — scil. bez předchozího řádného usnesení a event. schválení — býti konány.

Pokud jde o obce, znamená tedy tento předpis ztřešení předpisu § 8 odst. 3 zák. č. 329/21 Sb., podle něhož starosta obce sám mohl v případech naléhavých a nepředvídaných na vlastní zodpovědnost poukázati nutná vydání, v rozpočtu neobsažená, ovšem s výhradou dodatečného schválení obecní rady event. obecního zastupitelstva.

O rozpočtovém právu jedná pouze odst. 1 cit. § 19. Zásada stanovená v § 1 zák. č. 329/21 Sb. pro obec — že o všech příjmech a vydáních obce sestaviti jest každoročně rozpočet pro nejbližší správní rok — normuje se tu pro všechny samosprávné svazky (okresy, země), při čemž se ještě jen dodává, že jest sestaviti rozpočet »jednotný«. Tím není však vyjádřen moment časový, nýbrž obsahový: sestaviti jest jeden rozpočet, který má obsahovati všechny příjmy a výdaje, nikoli několik rozpočtů dílčích, jako se dříve tu a tam dělo. Časový moment vyjádřen již slovem »každoročně«, t. j. rozpočet sestavuje se na celý rok, nikoli na část roku. Nelze proto ze slova »jednotný« dovozovati, že vydání, která

nejdou v tomto rozpočtu, sestaveném na rozpočtový rok, obsažena, nesmějí během roku dodatečně vůbec býti usnesena.

Zda a za jakých modalit je to přípustno, na to nedává odpověď § 19, který, jak uvedeno, nejedná o rozpočtovém právu, nýbrž o hospodaření v době, dokud výroční rozpočet není schválen, nýbrž normy speciální. Pro obec máme takovou normu v § 10 zák. č. 329/21 Sb., který za kautel tam stanovených výslovně připouští, aby obec se i dodatečně během roku usnášela o nových vydáních v rozpočtu neuhrazených. Ustanovení to nebylo fin. nov. č. 77/27, resp. 169/30 Sb. zrušeno. Že změnu takovou nelze shledávati v § 19 odst. 4, bylo již shora dovozeno. Paragraf 10 zák. č. 329/21 Sb. neupravuje však ve skutečnosti nic jiného nežli doplňky výročního rozpočtu. Usnese-li se každý takový výdaj zvlášť anebo několikrát takový výdaj společně, třeba i pod názvem dodatečného rozpočtu, je lhostejno.

Poukazuje-li žal. úřad na to, že vydání podle § 10 nepotřebují na rozdíl od rozpočtu schválení, není to správné. Obecní rozpočet o sobě ke své platnosti schválení nepotřebuje. Potřebuje ho pouze tehdy, je-li třeba k úhradě schodku přírážky, která podléhá schválení. Za tohoto předpokladu vyžaduje však schválení i opatření podle cit. § 10 ob. fin. nov.

Sporné usnesení obecního zastupitelstva bylo tedy posuzováno podle § 10 zák. č. 329/21 Sb. Poněvadž žal. úřad tak neučinil, vycházející z mylného právního názoru, že sestavení dodatečného rozpočtu, t. j. doplnění původního výročního rozpočtu jest za všech okolností vyloučeno, bylo nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.713.

Stavební právo (Morava): Bezplatné nebo úplatné postoupení pozemku pro ulici?

(Nález ze dne 1. února 1935 č. 11.186/35.)

V ě c: Obec M. proti ministerstvu veřejných prací o postoupení pozemku pro ulici.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Na žádost Kateřiny J. oznámila obecní rada v M. výměrem z 28. února 1930, že plot, kterým zamýšlí ohraditi svůj pozemek, musí býti postaven tak, aby byla dodržena stavební čára, takže plot nutno zřídit tak, aby byl s prodloužením průčelí sousedních domů s pravé i s levé strany pozemku v jedné čáře. J.-ová vznesla na to požadavek, aby za část pozemku, která octne se za čarou, ve které má býti plot postaven, dostalo se jí podle § 23 mor. stav. řádu přiměřené náhrady. Obecní rada v M. a na odvolání žadatelky i obecní zastupitelstvo v M. tento požadavek zamítly, vycházejíce ze stanoviska, že jde o případ § 22 stav. řádu, podle kterého nutno odstoupiti část pozemku pro veřejnou komunikaci bezplatně, a nikoli o případ § 23. Další odvolání J.-ové k okr. úřadu Brno-venkov nevyřídil tento úřad, nýbrž postoupil věc vzhledem k § 25 mor. stav. řádu k rozhodnutí zem. úřadu v Brně. Rozhodnutím zem. úřadu z 24. července 1931 a vzhledem k odvolání